

[Steen.]

et Spørgsmaal, i Forbindelse med hvilket der fra Oppositionen mod de to Regeringspartier er rettet en Kritik, som jeg tilbageviser som en i enhver Henseende urimelig og uberettiget Kritik. Vi har paa det Omraade den Ordning, vi har arvet efter dem, vi har ikke paa noget Tidspunkt uden et af de to Partiers Medvirkning haft nogen Mulighed for at bringe Mening i Tingene, saa den Kritik, der rettes mod den Ordning, vi har, den rammer ikke os, men den rammer netop dem, der retter denne Kritik.

Oppositionen her i Salen har jo ogsaa prøvet at have Magten og Ansvaret, prøvet at have hele Magten og hele Ansvaret, men hvordan behandlede de da dette Spørgsmaal? Ja, Det konservative Folkeparti for sit Vedkommende stillede Krav, de krævede ind, mere og mere. Om de selv kender nogen Grænse, skal jeg ikke kunne udtale mig om, men hvis de kender den, vilde det være velgørende for os andre engang at se den fastlagt i et Forslag, et Forslag om, hvilket Militærberedskab dette Parti mener Danmark bør have, og hvad et saadant Militærberedskab skal koste. Venstrepartiet derimod, ja, det er jo et Parti, som i sin Oprindelse var antimilitaristisk, som kæmpede sig frem paa Kravet om Nedgang i Militærudgifterne og om, at det blev ikke godt i Danmark, før den sidste Kanon var støbt om til Plovjern. Det ærede Medlem Hr. Brorsen brugte fra Talerstolen her i Gaar den Vending, at der var jo visse demagogiske Slagord, der havde tabt deres Kraft. Ja, her er i hvert Fald et af dem, der har tabt sin Kraft for Venstre. Men den Udvikling, Partiet her har gennemgaaet fra den ene Yderlighed over til den modsatte Yderlighed, saadan som det fandt Udtryk gennem det ærede Medlem Hr. Nørskovs Ordførertale i Fjor ved Behandlingen af det af Det konservative Folkeparti stillede Forslag, er jo ikke en Udvikling, som er foregaaet uden stærke Brydninger og indre Vanskeligheder i Partiet, Vanskeligheder, som de ogsaa har maattet regne med i Afgørelsens Øjeblik. Og hvad blev saa Resultatet af de Militærordninger, de to Partier sammen lavede? Ja, det blev det, at de Konservative stillede store vide Rammer op, men naar man kom til Spørgsmaalet om at skulle udfylde dem, naar vi kom til det økonomiske Spørgsmaal, veg Partiet Venstre, og af gode Grunde, tilbage. At dette gav daarlige Ordninger, er rigtigt, og dette gælder ogsaa den sidste Ordning, som de paagældende Partier ene-

des om; og som er den, vi i alt væsentligt har i dette Øjeblik. (*Christmas Møller*: Det er en nem Maade at klare den paa). Ja, jeg havde ogsaa tænkt at komme saa nemt over det som muligt; naar det bliver godt alligevel, er der ikke nogen Grund til at have meget Besvær. (*Christmas Møller*: Har det ærede Medlem stemt for den Ordning?). Ja, det har jeg. (*Christmas Møller*: Har vi?). Ja, jeg ved godt, det kniber saa forfærdeligt for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Han behøver ikke at spørge om noget, han i Forvejen ved. Begrundelsen for Det radikale Venstres Afstemning ved den Lejlighed blev jo givet af Partiets daværende Ordfører, Hr. Jesper Simonsen, og dér kan det ærede Medlem hente al den Vejledning, han paa dette Omraade har Brug for. — Men de fik aldrig lavet en ordentlig Ordning med hinanden. De har efterladt os det, de nu selv kritiserer sønder og sammen, og som jeg ikke skal sige et Ord til Forsvar for. Nej, det, der her for os bliver Opgaven, er at bringe Mening i dette, som der maa være Mening i andre Forhold, og gøre det ved at sige til Befolkningen det, som er Sandheden: hvor lidet vi paa disse Omraader evner.

Og i den kommende Forhandling her paa Rigsdagen bliver det Opgaven at finde den rette og forsvarlige Grænse for de Opgaver, som det for os drejer sig om at løse. At Beredskabet inden for en saadan Grænse skal være i Orden, det skal der ikke kunne opstaa nogen Uenighed med Det radikale Venstre om. At det inden for Rammerne maa være i forsvarlig Stand, har vi givet Udtryk for gennem alle de Forslag, vi i Tidens Løb har forelagt, og for hvilke vi har taget Ansvaret eller Medansvaret, og saaledes vil det ogsaa fortsat være. Jeg maa føje til, at jeg her befinder mig paa et Omraade, hvor jeg i Modsætning til min almindelige Indstilling ikke er Tilhænger af privat Foretagsomhed. De Opgaver, hvorom det her drejer sig, maa være Opgaver, som det er Statens baade Ret og Pligt at løse, og den private Virksomhed, der udfolder sig i og omkring de frivillige Korps, maa vi anse det for særdeles ønskeligt snarest at faa bragt til Ophør.

Jeg har naturligvis med stor Interesse og med megen Tilfredshed bemærket mig Udtalelsen fra Det konservative Folkepartis Landsraadmøde i Odense, i hvilken Partiet meddeler, at det nu er rede til at tage en Forhandling op om Ændringer i Landets Forfatning, og jeg lykønsker i denne Forbindelse de 8 Medlemmer af Partiet, som for Aar tilbage med det ærede